

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 67

V Gorici, v sredo 17. novembra 1926.

Leto IX.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovorju in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Rivapiazutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Čitateljem in dopisnikom!

Z današnjo številko smo začeli zopet dvakrat na teden izhajati. Radi tehničnih ovir smo izdali današnjo »Stražo« sicer še samo na skromnih dveh straneh, toda vnaprej bomo, če bodo razmere dopuščale, zopet redno izdajali list na najmanj štirih straneh. Upamo, da bo ta naš ukrep naše drage naročnike in čitatelje razveselil in ogrel. Težko nam je bilo, ko smo morali pred meseci omejiti izdajanje naše »Gor. Straže«, ki je postala že prava duševna potreba našega ljudstva. Še neprijetnejše nam je bilo, ko smo morali v obrambo njenega obstanka razpisati zbirko za njen sklad. Ostali pa nismo razočarani in osramočeni. Kljub ubijajočim gospodarskim razmeram, katere so se razgrnile v zadnjem času čez nas, je našel naš klic po pomoči krepak odmev. Škoda, da so ravno nekatere neprilike zadnjih mesecev preprečile, da bi sklad rodil sadove, kakoršne smo si želeli: razjedle so ga že v pogankih. Zato trkamo še nadalje na prijateljska srca in jim iskreno pravimo: poštenu odločnosti in požrtvovalni ljubezni bo vedno odprta bodočnost! Ravno tako tudi omejitve izdajanja ni ohladila ljubezni, ki vlada med »Gor. Stražo« in tisoči njenih prijateljev. Marsikdo je sicer bridko pogrešal drugo tedensko številko in nešteti so nam tožili in z grenkobo vpraševali: »Kdaj bo »Straža« zopet dvakrat,« toda ostali so ji zvesti. Še bolj so prikovali svoja srca na svojo ljubljeno spremljevalko skozi vesele in težke dneve. Hvala vam, prijatelji, za to udano in nesebično zvestobo. Naj ostane tako tudi danes in vse prihodnje dni!

Sedaj pa še besedo dopisnikom! Z dvakratno izdajo na teden se potrebe lista precej razširijo. Ako hočemo, da je list pesfer, prikupljiv in vabljen mora poleg drugega redno prinašati iz vseh kotov naše lepe domačije in tudi od drugod izvirne dopise. S tem se pa ne dviga samo zanimivost lista, temveč se širi tudi poznavanje naših krajev in naših podeželskih prilik. Dopisi iz tujine pa odprejo marsikomu oči, da iz čisto drugega vidika kakor dosedaj premotriva razmere v tej ali oni tuji deželi. Kako je vse to potrebno, nam ni treba še posebej poudarjati.

Dopisi naj bodo kolikor mogoče kratki, jedrnat, točni in resnični. Če radi obsega lista se mora vsak dopisnik zavedati, da mora svoje poročilo kolikor mogoče skrajšati na najvažnejše. Kolikokrat smo čuli že nevoljno besedo, ker smo pričeli kakšen dolgovezen članek, ki se je spuščal v razne nepomembne podrobnosti. Zato naj se dopisniki ne hudujejo, če bomo vsa brezpotrebna besedičenja črtali. Pomislite naj samo, kako vse drugače izgleda list, če prinese 10 jedrnatih dopisov, mesto petih dolgih brozg. Poudarjati potrebo točnosti in resničnosti, se nam zdi skoro nepotrebno. Saj vsi, žal, le predobro vemo, v kakšne stiske in nesreče lahko pahnemo list in njegovega urednika, če bi začeli pisati neresničnosti. Še pri točnem in vestnem poročanju se lahko kaj

spreglela in pridemo pri sedanjih strogih predpisih lahko v ostre spore z oblastvom. Pri poročanju bodimo zato točni in previdni.

Dopisovanje je pa za dopisnika tudi nekaka šola. Ko skuša spraviti svoje misli na papir dela duševno in jezikovne vaje. V prvi vrsti se uči dosledno in pravilno vspe-

pati svoje misli, v drugi vrsti se pa vežba v svojem materinem jeziku. Kdor pa zna v pravilnem, lepem jeziku sestavljati dopise, ta obvlada svojo ljubo materinščino v visoki meri in on velja v krogu svojih sosedov za odličnega, uglednega moža. Kdor tedaj le nekoliko znore, naj včasih prime za pero in nam piše. Podpira s tem svojo »Stražo« in širi svoje znanje ter utrjuje našo bodočnost.

Kaj se godi po svetu?

Dolgo časa smo pisali, da vzdihuje zemlja svobodnih Helenov pod krutim nasilstvom. General Pangalos je Grški vsiljeval svojo voljo, ki je posegla celo v najbolj osebne človekove pravice. Ljudstvo, ki je trepetalo pred njegovo samovoljo, je moralo po sili hvalisati vse njegove odredbe, čeprav so bile naperjene proti ljudskim pravicam.

Danes na tronu — jutri v ječi.

Toda mogočnik, ki je že kar močno začel predpisovati Grkinjam, je zabil na babilonsko noč Nabukadnezarjevo. »Mene, tekkel upharsim,« je tudi njemu pisala na steno nevidna roka. Pangalos, ki je od stopnje do stopnje jemal za se večjo oblast, se je že videl v duhu na prestolu. Izbruhnila je pa v Atenah čez noč revolucija. Pangalos je skušal uiti s torpedovko v tuje dežele. Po kratki bitki na visokem morju se je pa udal in ista torpedovka, ki je še pred par urami izvesila njemu na čast admiralsko zastavo, je padlega vladarja Grčije odpeljala mimo Aten in Pireja na Kreta — v ječo.

Tam na Kreti se dviga staro, na pol razpalo ozidje nekdanje moške gočne trdnjave Isedin. Globoko spodaj pod zemljo premišljuje nekdanji močni Pangalos svojo usodo. Nekateri atenski listi pišejo, da je Pangalos zblaznel. V mračnih trenutkih si domneva, da je bizantinski car. Na ves glas vpije, naj ga peljejo v Carigrad, v nekdanji stari Bizanc, da se ogrne s carskim škrlatom.

Politični Babilon.

Pa pustimo nesrečnika njegovi usodi. Vrnimo se nazaj v Grčijo, kjer so po Pangalosevem padcu ustvarjali novo dobo grške republike. Republike? Ne; ni še bilo gotovo ali zmaga republikanska smer ali monarhisti. Med mnogimi Grki, zlasti med vojaštvom, je še živo v spominu nekdanja monarhija. Sicer je prejšnji predsednik republike brž prevzel vso oblast spet v svoje roke. Toda trebalo se je pripraviti za 7. novembra na državnozborske volitve.

Znova je začelo vreti po deželi. Oba tabora monarhistov in njihovih nasprotnikov sta si približno enako močna. Politični boj je obetal biti zelo vroč. To pa še ni bilo dovolj. Oba tabora sta se še cepila na celo vrsto stranic. Za 286 poslanskih sedežev se je teplo kakih 60 strank. To je negotovost še povečalo. Vendar je v glavnem šlo le za monarhijo ali republiko.

Iz svojih skritih bivališč sta se pred volitvami začela približevati domovini dva moža, ki sta z močno roko posegala v državne posle. Iz Jugoslavije je prišel v Atene polkovnik Plastiras, začetnik revolucije, ki je kralja pahnila s pre-

stola. Republikanci so pa pozvali domov še enega moža, ki je vedno visoko dvigal prapor grške republike; ta je Venizelos. Volivno bo bo sta vodila dva bloka: venizelstovska Unija in antivenizelisti.

Republika se utrdi.

Predsednik Kondylis je zatrdno obljubil, da bo skrbel za svobodne volitve. V nedeljo 7. novembra si videl po vseh voliščih močne oddelke vojaštva in oklopne avtomobile, ki so čuvali, da se ni ljudska volja potvarjala s kakimi nasilji. Volitve so se tudi res mirno izvršile. Le na otokih v Jonskem morju in na Peloponezu, kjer imajo monarhisti večino, je prišlo do nekkih izgrediv. Vlada pa je vzburje-

ne duhove brž ukrotila kar s torpedovkami.

Listi so že dan pred volitvami obetali zmago republikancem, ki so tudi odločni demokrati. Njih vodje Papanastaziju,, Kafandaris, Mihalakopulos in ostali so morali prestatati pod Pangaloso vladavino pregnanstvo, izgubo državljanstva in še marsikaj.

Po zadnjih poročilih so dobili republikanci preko 60 odstotkov oddanih glasov in kakih 140 poslancev izmed 286. Torej je že tu skoraj polovica. Rojalisti ali monarhisti, ki se zovejo tudi ljudska stranka in stoji pod Tsaldarisem imajo po zadnjih računih 61 poslancev. Jeziček na tehtnici je pa stranka generala Metaxasa, ki je dobila okrog 45.000 glasov in menda 47 poslancev. Metaxas pa ni na nobeno plat močno pobarvan. Škili hkrati k venizelistom in nasprotnikom. Kafandaris, Mihalakopulosova liberalna unija s 140 poslanci nima v parlamentu trdne večine. Zato bo najbrže iskala oslombe pri Metaxasu, ki zadnje dneve izpoveduje republikansko prepričanje. Gotovo pa je, da so monarhistične stranke in skriti Pangaloso vi privrženci igro izgubili. Morda bo od zdaj naprej na nemirnih grških tleh napočila nova doba miru in ljudske zadovoljnosti.

DNEVNE VESTI.

Smrt.

V četrtek zjutraj je umrl v gofriški bolnišnici g. Velikonja. Rajni je oče znanega slovenskega pripovednika Narteta Velikonje. Družina je bila pred vojno na Dolu v Trnovskem lesu, kjer je bil rajni gozdar. Zmolimo očenaš za rajnega, družini, posebno g. Nartetu, pa izrekamo naše sožalje.

V Neblem v Brdih je pa izdihnil svojo blago dušo g. Mihael Kodermac, oče g. Alojzija Kodermaca, župnika iz Volč pri Tolminu. N. p. v m. G. župnika in ostale naj tolaži Bog ob prebridki izgubi.

Šolska vest.

Dne 30. oktobra je bil uradno premeščen g. učitelj Lenardič Pero iz Slivnega pri Nabrežini v Goče na Vipavskem.

Opravičilo.

Nedeljski »Piccolo« piše, da je italijanski poslanik v Belgradu zahteval od jugoslovanske vlade opravičilo, ker je Radić v nekem govoru silovito napadel fašistovsko Italijo.

Prefektje v Rimu.

Novi notranji minister Mussolini je pozval k sebi v Rim vse prefekte. Dobili bodo posebna navodila za svoje delo. Pričakuje se pa tudi, da se bodo izvršile kake spremembe na prefektovskih mestih.

Legitimacije.

Uradni list (Gazzetta Ufficiale) že objavlja ministrski odlok, da bo vsak državljani odslej moral imeti pri sebi posebno legitimacijo. Legitimacija bo iz belega kartona, s fotografijo in po potrebi tudi s prstnim odtisom ter popisom vseh znakov nosilčevih. Legitimacije bodo izdajale občine proti pristojbini 1 lire.

Kazen za žaljivko.

26-letni delavec Henrik Lipizer, ki dela v cementnih tvornicah v Saloni, je žalil z besedami načelnika vlade. Zato je bil obsojen na 10 mesecev ječe in 1000 lir globe.

Pašić čaka.

Stari vodja Pašić je že par tednov v Belgradu, a politika je tam, kjer je bila. Prav verjetno je, kakor vsi pravijo, da bo počakal ugodnega trenutka in sestavil vlado treh »šefov« (načelnikov strank): Pašića, Korošca in Radića.

Slaba trgateg.

Vinska letina v Sloveniji se je letos slabo izkazala. Ponekod je pridelka za eno četrtno manj od lani. So tudi kraji, kjer ga je pa komaj desetina od lanskega. Kakovost je pa na splošno boljša.

Med nespravljivimi sovražniki.

Znamenja kažejo, da se skuša nasprotstvu med Nemci in Francozi konec narediti. Zveza jeklarn in železarn je že sklenjena. List »Avenir« pa priporoča zdaj še celo vojaško zvezo. Gre še celo tako daleč, da priporoča skupno armadno vodstvo. Od nemške strani se baje tudi čujejo podobni glasovi. Količko kruha bo iz te moke, je pa še negotovo.

Dr. Wilfan aretiran.

V sredo dne 10. t. m. je bil poslanec dr. Wilfan, ki je bival v Rimu, tam aretiran in odveden na policijo. Ko je za ta korak varnostnega oblastva zvedel min. predsednik Mussolini, je dal, kakor se uradno poroča, takoj ukaz, da se mora posl. Wilfan spustiti na svoje bode. Tako je dr. Wilfan po nekotliko urah bil zopet prost. Vzrok aretacije, ki je vzbudila mnogo pozornosti, ni znan. Baje jo je zagrešila prevelika vnema varnostnih organov. Tako poroča »Edinost« na podlagi uradnih izjav.

Sprava med brati.

Iz Čehoslovaške prihajajo razvešeljive vesti, da so se Slovaki in njih bratje Čehi zmirali. Hlinkova slovaška ljudska stranka bo vstopila v vlado. S tem činom bo bratska država položila trden temelj svoji moči.

Za vratarje in čuvaje.

Tukajšnja podprefektura nam pošilja v priobčitev: Po novem zakonu o javni varnosti je predpisano, da morajo vratarji hiš, stanovanj in gostilen ter čuvaji skladišč, industrijskih zavodov in uradov biti vpisani v tozadevne imenike pri policijskem oblastvu. Vsi lastniki ali najemniki zgoraj označenih prostorov morajo na navadnem papirju pismeno izpolniti osebni popis svojih vratarjev in čuvajev ter jim naročiti, da se zglase pri policijskem komisarjatu v Gorici, kjer dobe potrebna anvodila.

Hrvaški katoliški dnevnik.

Hrvatski katoličani se prav pridno gibljejo, da pridejo do dnevnika. Nabrali so že skoraj en milijon dinarjev v ta namen. Dnevnik bo začel izhajati že okoli velike noči, ker upajo, da bodo do tedaj nabrali 1.500.000 dinarjev in vsaj 4000 naročnikov. Tak dnevnik bo silne važnosti za Hrvate, ker katoliška politična zavest pri njih ni bila dosti razvita.

Za poplavlence.

O občini Banjšice so nabrali za poplavlence 370 lir. Denar je odposlan v Videm. Odbor za poplavlence v St. Petru pri Gorici je nabral med občanarji 610 lir za poplavlence. Denar so poslali v Videm.

Šolska spričevala za veronauk.

Katoliška knjigarna je izdala šolska spričevala, ki jih bodo odslej rabili sobratje, da jih ob koncu leta razdele učencem, ki se bodo udeleževali verouka v cerkvi in zakristiji. Spričevalo podpiseta veroučitelj in dekan. Lična spričevala na lepenci 16x24 cm se prodajajo po 30 stotink komad.

Narodni borci.

V Belgrad so prepeljali trupla v tujini in med svetovno vojno umrlih srbskih politikov in javnih delavcev. Med temi je tudi vojvoda Putnik in še pet drugih, ki šele po smrti prihajajo v naročje svobodne domovine. Sam kralj je počastil mrtve borce.

Delo za bližnjega.

Preteklo nedeljo je Vincencijeva družba v Ljubljani obhajala 50-letnico. V stolnici je bila zahvalna služba božja, popoldne pa v Marijanišču majhna slovesnost, kjer je prevz. g. škof pohvalil to človekoljubno društvo in še posebej prvega delavca g. prošta Kalana.

Mednarodno odlikovanje.

Naši bravci že vedo, kaj so to Noblove nagrade. Nekoč smo obširneje to ustanovo popisali. Letos je dobil nagrado za literaturo pisatelj Bernard Shaw, Anglež. Znanstveno nagrado pa kemik Zsigmondy na univerzi v Göttingenu. Po rodu je Madžar.

Mohorjan - Mohorjanom.

Prav brž menim povedati, kar mi je v mislih. Zadnjič je nekdo v Straži Koledar pohvalil. Vsa čast, kar je res, je res. Letošnji Koledar zasluži pohvalo. Toliko žive in zanimive vsebine je še malokateri imel. En svet pa le dajmo gospodu uredniku: Obliko le kar brez strahu zmanjšajte. Bo bolj priročna kot je sedanja. Tudi se knjiga lažje spravi na polico ali kamorkoli, če otroci že prvi mesec vsega ne razcefrajo. Pa bolj skromni smo tudi lahko. Res je, če bi bil Koledar lepše oblečen, bi ga bilo še bolj veseli, a pri srcu nam je naša

družba. Zategadelj štedimo, saj za glavja pri mesecih bodo tudi v enobarvnem tisku prav lepa. Pohvaliti je pa treba letos družbo, ker je izdala tako lep ljudski roman kot je »Jelkin nageljček«. Mladi svet ga bo prav vesel, ker na tako nežen način opiše pot dveh ljubečih src in pokaže pravo ljubezen, od Boga blagoslovljeno. Takih povesti nam je še treba. Prevod se gladko bere.

»Luč v temini« je naslov moderno opremljeni knjigi Križarjevi (za tem imenom se nekdo skriva), ki seže do srca. To je pridiga, pa ne take suhoparne sorte, pred katero mlad, nebrzdan fant beži. Na čudovit način in skozi blesteč slog gledaš pred sabo pet slik o neskončno nepojmljivih poteh božje Luči, ki si izbira za božjo trumo bojevnike iz vseh vrst. Ta knjiga bo od letošnjih nemara najbolj blagoslovljena.

Meškove »Legende o sv. Frančišku« so tako srčne in mehke, da jih vživaš kot škrlatno zarjo, ko objemlje stvarstvo božje. Pesniku Mešku smo Mohorjani za ta dar lahko hvaležni. Zunanja oblika te knjige mi pa ne dopade.

Hej, Kolačke, Kolačke, in s sladkorčkom potresene je tudi napekla Družba. Pa so res pravi kolački to; za mlade zobe kot nalašč. Še stari Mohorjani smo jih veseli! To so bukvice, ki bodo krajšale našim malčkom zimske večere!

Take so moje misli o letošnjih peterih knjigah. Vaše tudi bržčas ne bodo drugačne, ko si jih ogledate. In kaj je pa za naprej naša dolžnost; to pa menda vsi že veste: udnino plačati, novih udov nabirati, pa sv. Mohorju se priporočati, naj našo Družbo varje in blagoslovi v prid veri naši in ljudstvu našemu!

R. B.

Lištnica uredništva.

Dopisnik Tomaj. Ker smo o zadevi že zadnjič poročali, se nam ne zdi več uместno stvar še pogrevati. Prosimo za kaj drugega. Po zdrave!

Darovi.

Za Alojzijevišče: Veleč. g. Ivan Semič, župnik v Čepovanu 25 L. — Bog stotero poplačaj!

**VABILO
na REDNI OBČNI ZBOR
Stavbne zadruga v Desklah,**

vpis. zadr. z omej. zav., ki se bo vršil dne 19. novembra t. l. ob 3. uri popoldne v društvenem prostoru s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev letnega računa.
4. Razpravljanje o razpustu zadruge.
5. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

NAZNANILO.

Manufakturna trgovina Jakoba Tauša v Cerknem, ki nekaj časa ni delovala, je sedaj na novo otvorjena ter se priporoča cenj. občinstvu za obilen obisk.

Lahko službo išče delavec, ki si je pokvaril v podgorski tovarni desno nogo in je bil pred dvema letoma odpuščen iz službe. — Naslov pri upravi.

Zgubljen — najdeno. — Pred 15 dnevi se je našla na Sv. gori pri Gorici knjiga z večjo svoto denarja, dva denarjika in ena šoferska kapa. — Od lanskega leta je še tudi več predmetov, za katere se do danes še nihče ni oglasil. Kdor je kaj zgubil, naj se zglasi v samostanu na Sv. gori.

Manufakturna trgovina v goriški okolici se odda takoj v najem. Naslov pove uprava lista.

Ugledna družina sprejme na hrano in stanovanje. Naslov pri upravi »Goriške Straže«.

Priden, pošten mladenič dobi službo v zavodu v Gorici. Naslov pri upravi lista.

Zatekel se je lovski pes bele dlake s črnimi ušesi in lisami. Kdor ga je zgubil, naj se zglasi v Renčah št. 350. v teku 15 dni. Po preteku tega roka bo pes prodan.

Spalnica za eno osebo in druga mobilija je na prodaj po ugodni ceni; od 11 do 16 ure Via Ascoli št. 10-1.

Zahvala.

Podpisani se tem potom najprisrčneje zahvaljujejo, vsem, ki so na kakršenkoli način dali izraza čustvovanju ob priliki smrti nepozabnega

**č. g. Franca S. Šmid-a,
župnika v Gor. Branici**

Predvsem se prav prisrčno zahvaljujemo g. drju Pavlcu, zdravniku v Vipavi za njegovo požrtvovalno skrb; gg. žup. I. Kosu in A. Kralju, ki sta blagopokojnemu stala v smrtnem boju ob strani s tolažili sv. vere; nadalje g. I. Draščeku, žup. v Kobjeglavi in g. Al. Makucu, žup. na Marijinem Celju za vso ogromno pomoč in skrb, ki sta jo izkazala napram rajnem v dneh največje potrebe.

Najsrčnejša zahvala veleč. g. Ig. Nemcu, dekanu v Komnu; g. K. Oblaku, žup. za krasen govor v braniški cerkvi in vsem veleč. gg. župnikom komenskega, devinskega in vipavskega dekanata za zadnje spremstvo.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem Braničarjem, posebno Mar. Družbi za vence in govor, g. uč. Cotar in šol. ml.; Prosvet. društvu za ubrane žalostinke, govor in vence, vsem govornikom sploh, vsem darovalcem vencev in prav vsem onim, ki so ga spremljali na poti k večnemu počitku.

Prav prisrčno se nadalje zahvaljujemo preč. g. dekanu Venc. Beietu za posprem iz Kanala na Marijino Celje in vsem gg. žup. kanalskega dekanata. Kanalskim pevcem za žalostinke, g. drju Cannonieru, Mar. družbi in Prosvet. društvu na Marijinem Celju za spremstvo, cvetje in prenos, gg. uč. Fr. Mavriču in A. Cudru in šol. mlad. ta vsem Kanalcem Marijinoceljanom, ki so kljub pozni uri spremljali k večnemu počitku njega, ki jih je tako ljubil, da si je izvolil še mrtev bivati med njimi.

Bog povrni tisočero vsem.

Franc, Francka in Ančka Bajt.

Gor. Branica-Marijino Celje 10. nov. 1926.

Zahvala.

Podpisani se najiskreneje zahvaljujem č. gg. duhovnim sobratom, vsem drugim udeležencem, ki so se iz več župnij, zlasti iz Bukovega v veličastnem številu udeležili pogreba moje drage, nepozabne sestre

Marije.

Posebno hvaležnost ču m tudi do svojih dragih sosedov in g. župana na Gori, ki so mi v bridkih urah boleznin smrti pokojne zvesto stali ob strani ter mi pomagali lajšati bridkosti težke izgube. Bog vam povrni!

Št. Viška gora, dne 8. nov. 1926.

Franc Hliš,
župnik**ZAHVALA.**

Čut hvaležnosti nas sili, da se tem potom prisrčno zahvalimo vsem, ki so našo preljubo

POLDINO

kakorkoli tolažili in pomagali v njeni mučni bolezni, kakor tudi onim, ki so pokazali toliko sočutja ob pogrebu, ko so jo spremljali na njeni zadnji poti. — Posebna zahvala Števerjanskim dekletom, fantom in možem, kakor tudi darovalcem prekrasnih vencev.

Gorica, dne 10. nov. 1926.

Družina Terpin in sorodniki

Naznanilo in zahvala.

V neizmerni tugi sporočamo, da je umrla naša zlata mama

KAROLINA PAVLIČ roj. SLEJKO

Ob tej priliki nam je došlo toliko dokazov iskrenega sočutja, da nam je težko se vsakemu posebej zahvaliti.

Prisrčna zahvala vsem sorodnikom, č. g. J. Rejcu za požrtvovalnost, vsem sovaščanom in župljanom, ki so nas tolažili v teh težkih dneh, ter vsem, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti ter jo obsuli s cvetjem.

Cesta-Ljubljana, dne 13. nov. 1926.

Neutolažljivi družini
PAVLIČ - LIPOGLAVŠEK**Zahvala.**

Za vse dokaze sočutja ob smrti našega ljubljenege, predragega soproga, očeta, tasta i. t. d. gospoda

Mihaela Kodermaca

izrekamo vsem najprisrčnejšo zahvalo. Predvsem se zahvaljujemo preč. g. župniku Remecu iz Šlovenca za tolažbo in skrb v bolezni, preč. g. vikarju Iv. Podobniku in preč. g. vikarju Iv. Špitzerju za spremstvo in tolažilo na zadnji poti. Zahvaljujemo se gospodu zdravniku Jakonciju, ki se je mnogo trudil za zdravje pokojnika. Prisrčna zahvala domačemu pevskemu zboru pod vodstvom g. Simonitija iz Fojane za ginljive žalostinke in vsem, ki so spremlili blagega pokojnika v tako častnem številu k poslednjemu počitku. Bog vam povrni vsem z obilnimi dobrotami!

Neblo, 9. nov. 1926.

Žalujoči ostali.